

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie z protestu wyborczego P.B.

przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej,

z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 19 listopada 2019 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

P.B. pismem z dnia 17 października 2019 r. wniósł protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu RP w całym kraju przeprowadzonych dnia 13 października 2019 r. W ocenie wnoszącego protest wyborczy zasadność podniesionych przez niego twierdzeń wynika z braku możliwości zgłaszania kandydatów na poszczególne listy, ponieważ termin wskazany do podejmowania tego typu czynności jest zbyt krótki. Zdaniem P.B., ograniczenia czasowe i techniczne wpłynęły na pozbawienie poszczególnych komitetów wyborczych prawa do zgłaszania własnych kandydatów do Sejmu i Senatu RP.

Państwowa Komisja Wyborcza w odpowiedzi na wniesiony przez P.B. protest wskazała, że należy go pozostawić bez dalszego biegu. W ocenie Państwowej Komisji Wyborczej nie spełnia on wymogów formalnych przewidzianych przez art. 82 § 1 i art. 241 § 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. 2019, poz. 684 z późn. zm.; dalej: k.wyb.).

Prokurator Generalny w odpowiedzi na protest wniósł o pozostawienie go bez dalszego biegu. W ocenie Prokuratora Generalnego P.B. nie uprawdopodobnił, że jest wyborcą, którego nazwisko w dniu 13 października 2019 r. umieszczono w spisie wyborców, a wniesiony protest nie spełnia wymogów określonych przez art. 82 k.wyb.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 101 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyborów na zasadach określonych w ustawie. Zasady i tryb przeprowadzania wyborów do Sejmu i do Senatu RP oraz warunki ważności tych wyborów określa k.wyb. Zasady te zawarte zostały w przepisach ogólnych, tj. art. 82 i art. 83 k.wyb. oraz (w odniesieniu do wyborów do Sejmu) w przepisach szczególnych, tj. w art. 241-243 k.wyb. W świetle art. 82 § 2-5 k.wyb. prawo do wniesienia protestu przysługuje wyborcom, których nazwiska są umieszczone w spisie wyborców oraz przewodniczącemu właściwej komisji wyborczej i pełnomocnikowi wyborczemu. Sam protest wyborczy zdefiniowany został przez art. 82 § 1 k.wyb., jako protest przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby. Takie określenie koresponduje z brzmieniem art. 101 ust. 2 Konstytucji RP, a jego konsekwencją jest zawarty w punktach 1 i 2 art. 82 § 1 k.wyb. katalog zarzutów, na jakich protest może być oparty. Należą do nich dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalanie wyników głosowania lub wyników wyborów oraz naruszenie przepisów k.wyb., dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Reasumując, przedmiotem protestu wyborczego jest ważność wyborów

lub wyboru określonej osoby, a podstawę zakwestionowania tej ważności stanowią czyny przestępcze i delikty wyborcze rzutujące na przebieg głosowania i ustalanie jego wyników lub ustalanie wyników samych wyborów.

Reasumując, przedmiotem protestu wyborczego jest ważność wyborów lub wyboru określonej osoby, a podstawę zakwestionowania tej ważności stanowią czyny przestępcze i delikty wyborcze rzutujące na przebieg głosowania i ustalanie jego wyników lub ustalanie wyników samych wyborów. Wnoszący protest powinien natomiast sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty (art. 241 § 3 k.wyb.). Zgodnie z art. 243 § 1 k.wyb., Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 241 k.wyb. Warto zauważyć, że przepis ten odsyła do treści całego art. 241 k.wyb., a więc także do § 3 tego przepisu prawa, który nakłada na osobę wnoszącą protest wyborczy obowiązek sformułowania w nim zarzutów wymienionych w art. 82 § 1 k.wyb. oraz przedstawienia lub wskazania dowodów na ich poparcie.

Przedmiotowy protest wyborczy nie spełnia żadnego z kryteriów, decydujących jego dopuszczalności. Wnoszący protest nie sformułował zarzutów w sposób określony przez art. 82 k.wyb., nie przedstawił jakichkolwiek dowodów na poparcie swoich twierdzeń. P.B. nie wykazał nadto, że był wyborcą, którego nazwisko zostało umieszczone na liście wyborców w obwodzie głosowania.

Mając powyższe na uwadze, z mocy art. 243 § 1 zdanie pierwsze k.wyb., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.